

ISLAM

Etimologia
 Mentre un'opinione di etimologia indica come questo, il mondo's second-largest religion, takes its name from the Arabic word for "Islam" throughout the world, scholars and Muslims favor the Arabic root *s-l-m*.

Alcibi
 The combination of the Arabic root and the word "Islam" is considered to be the best.

Pratiche
 Islam was founded by Muhammad (c. 570-632), who was born in 570 C.E. in Mecca (modern-day Saudi Arabia), traditionally a polytheistic region. For Muhammad and other prophets, he called "Allah," or "God" for short, "Allah" after their names.

Wahy, Muhammad was about 40, he began to receive

Il primo approssimativo di una traduzione di "Allah" è "l'unico Dio vero che esiste" (o "l'unico Dio vero che esiste"). (Gloria in excelsis Deo)

Pratiche
 The Qur'an was written after the death of Muhammad. Muslims believe it is the ultimate word of Allah, as revealed to Muhammad, and was given to him by the angel, Jibril. Muslims accept other holy books, but believe only the Qur'an to be the true and unchanged word of Allah.

Leviti
 "Sunday is not a day of rest. My Muslim friends are not aware of the fact that good knowledge of Islam is not the same as the Muslim religion. It is not a religion, but a way of life."

Il Islamismo, come un modo di vivere.

Il Islamismo
 Muslim belief can be divided into three groups:
Sunnite - the majority of Muslims
Shiite - the main branch of the prophet's family - 15% of Muslims
Other
 Religious practices follow the five pillars of Islam: **Shahadah** - statement of faith; **Salat** - prayer five times a day; **Zakat** - giving money to the poor; **Sawm** - fasting during Ramadan; **Hajj** - pilgrimage to Mecca at least once in a lifetime.
Building
 Most Muslims pray in mosques, but many pray at home.

Il Islamismo è un modo di vivere.
 Il Islamismo è un modo di vivere che si basa sulla fede in Allah, il Dio unico, e sulla pratica delle cinque pillole. Il Islamismo è un modo di vivere che si basa sulla fede in Allah, il Dio unico, e sulla pratica delle cinque pillole.

Il Islamismo è un modo di vivere.
 Il Islamismo è un modo di vivere che si basa sulla fede in Allah, il Dio unico, e sulla pratica delle cinque pillole. Il Islamismo è un modo di vivere che si basa sulla fede in Allah, il Dio unico, e sulla pratica delle cinque pillole.

Ciències Socials - 3r ESO

Institut Premià de Mar

Aràbia abans de l'Islam

La península aràbiga és un gran desert de relleu irregular.

Durant el **segle VI dC**, la seva població es dividia en dos grans grups:

- **Beduïns** (gent del desert) nòmades
  - . viuen de la ramaderia i el comerç caravaner
  - . els dirigien els seus xeics (dirigents hereditaris)
  - . sovint lluiten entre ells
- **Habitants de les ciutats** (sedentaris)
  - . s'assenten en oasis en les rutes comercials caravaneres
  - . destaquen Iatrib, Taif i la Meca

La societat del moment patia **fortes tensions**:

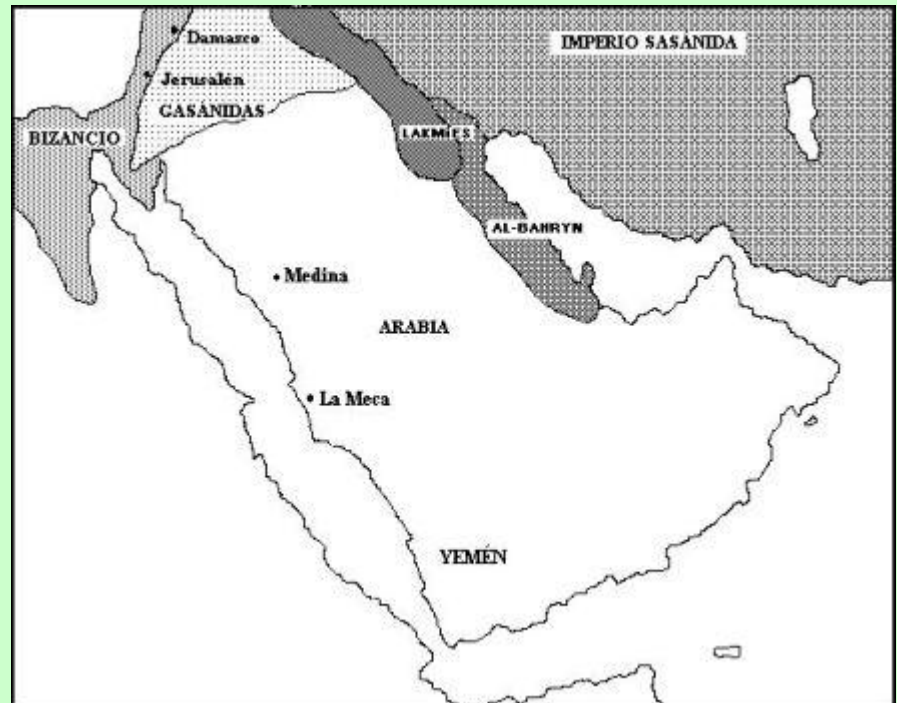
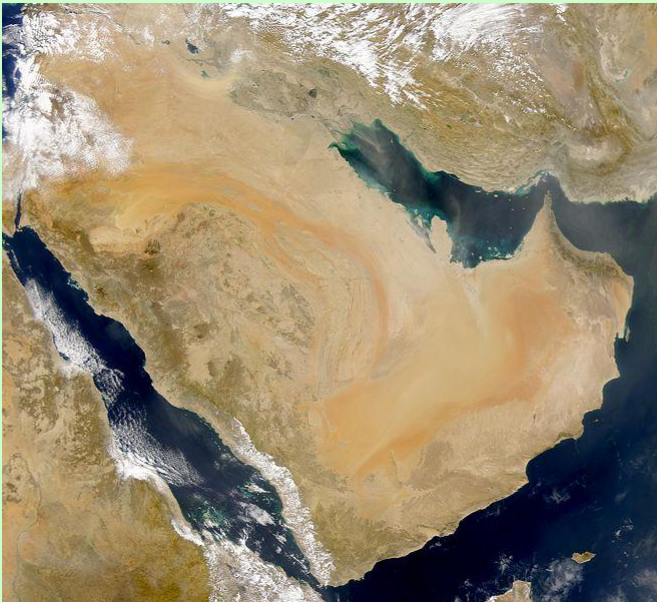
- els beduïns sovint atacaven les caravanes comercials
- a les ciutats hi havia grans diferències entre rics i pobres

Les **relacions comercials** possibilitaren intensos contactes amb pobles de l'exterior de la península aràbiga (bizantins, perses, abissinis...)

Des del punt de vista religiós, **els pobles àrabs del segle VI eren politeïstes**. Per exemple, prop de la Meca s'adorava una pedra negra anomenada (kaaba).

Imatge de la pel·lícula: *Mahoma, el missatger de Déu*

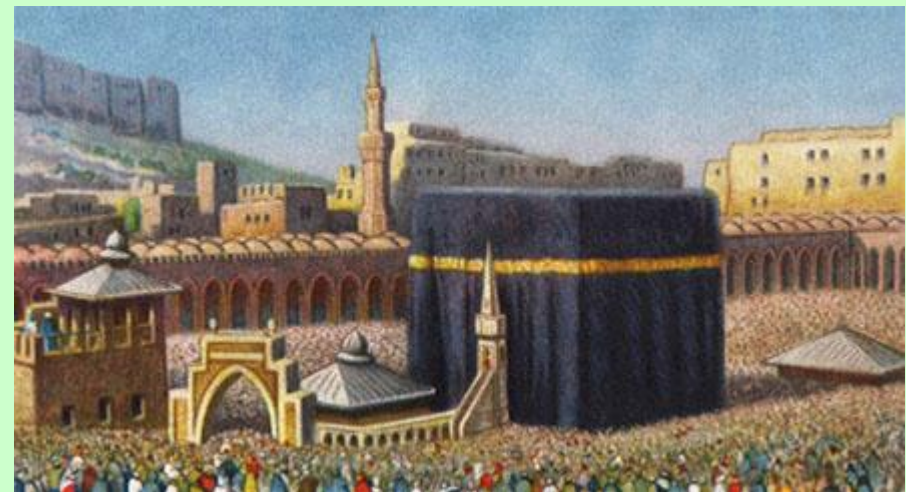

Religions monoteistes al món

Judaisme

Cristianisme

Islam

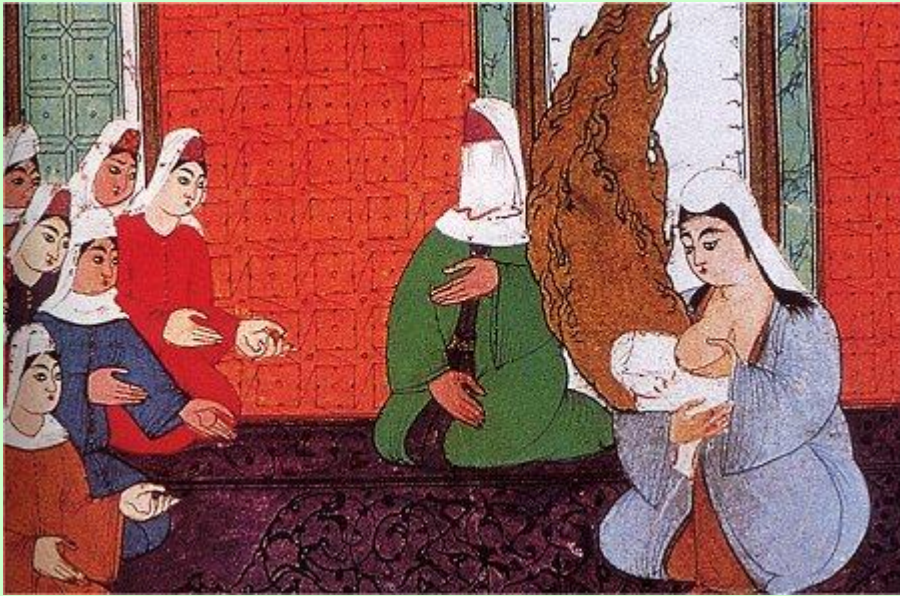

L'aparició de l'Islam

Vida i doctrina del Profeta

Mahoma va néixer a La Meca cap al 570, i ben aviat quedà orfe. Educat pel seu oncle, treballà conduint caravanes. Als 25 anys entrà al servei d'una vídua rica Khadixa, amb la qual es va casar, tenint 3 fills i 4 filles.

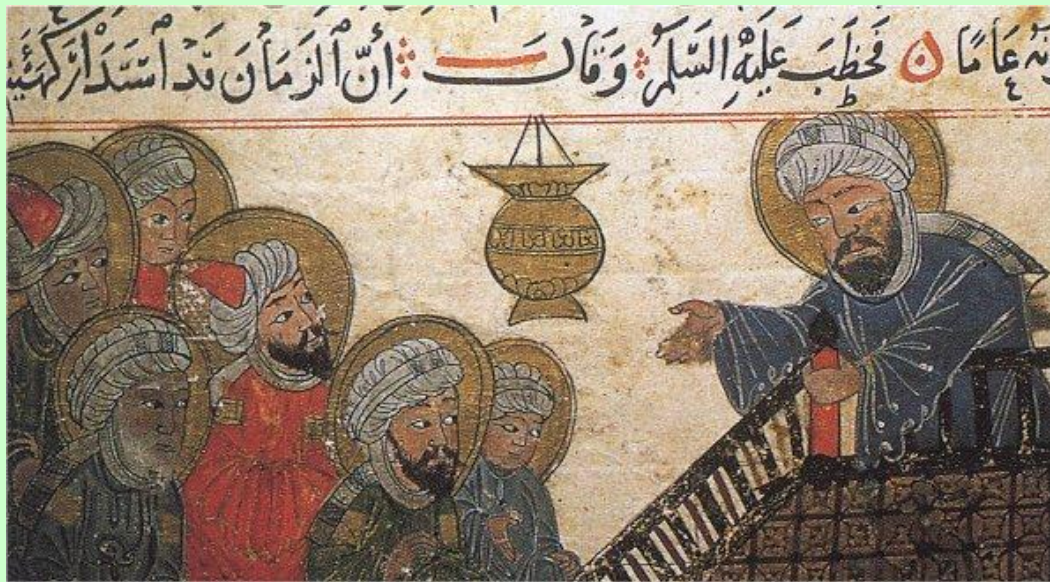
Acostumava a retirar-se per meditar a la cova del mont d'Hira, als afores de La Meca. Un dia l'arcàngel Gabriel li va anunciar que ell era el nou profeta d'Al.là i havia de predicar una nova religió basada en la submissió a la voluntat divina, cosa que significa la paraula Islam.

Halima, la dida de Mahoma, dona de mamar a l'orfe

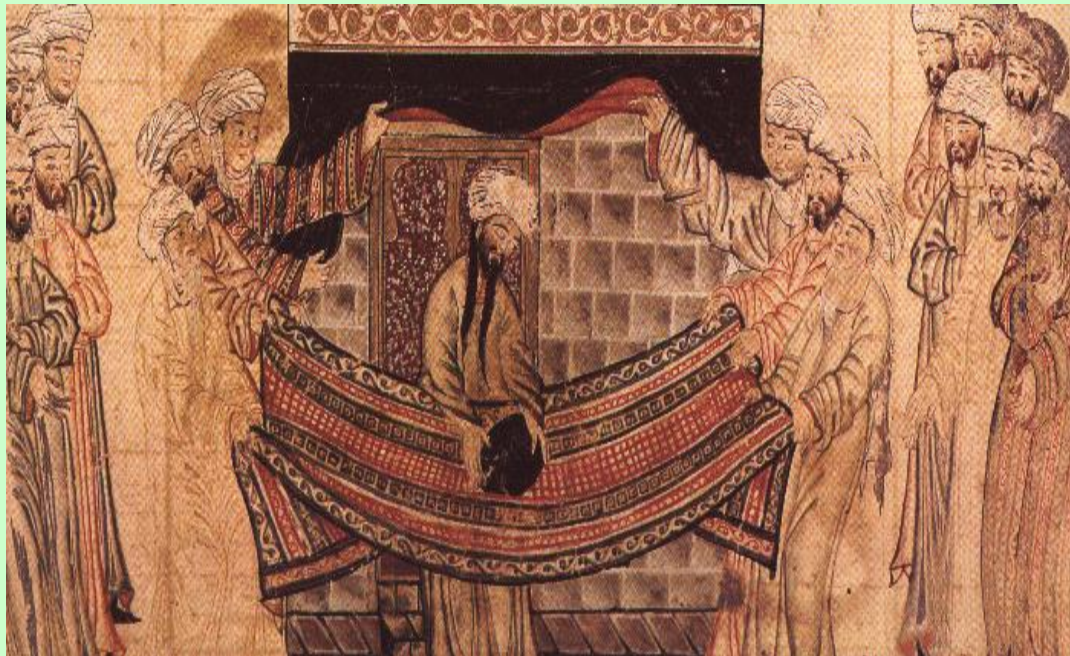

Mahoma va explicar la nova doctrina als habitants de La Meca, però fou perseguit per les seves idees noves, contraries a la tradició politeïsta de la ciutat.

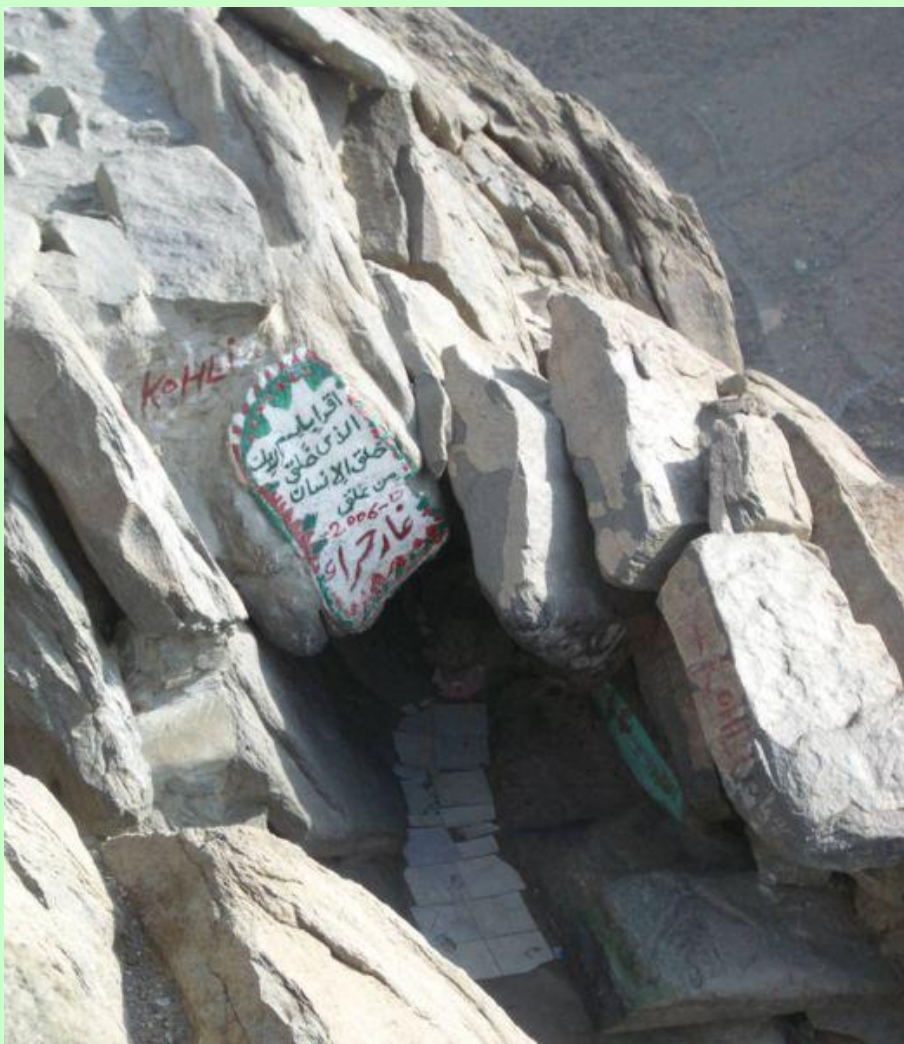
Mahoma abandonà La Meca per anar a Medina, el **622**, va ser l'**Hègira** o emigració. Aquí comença l'era musulmana.

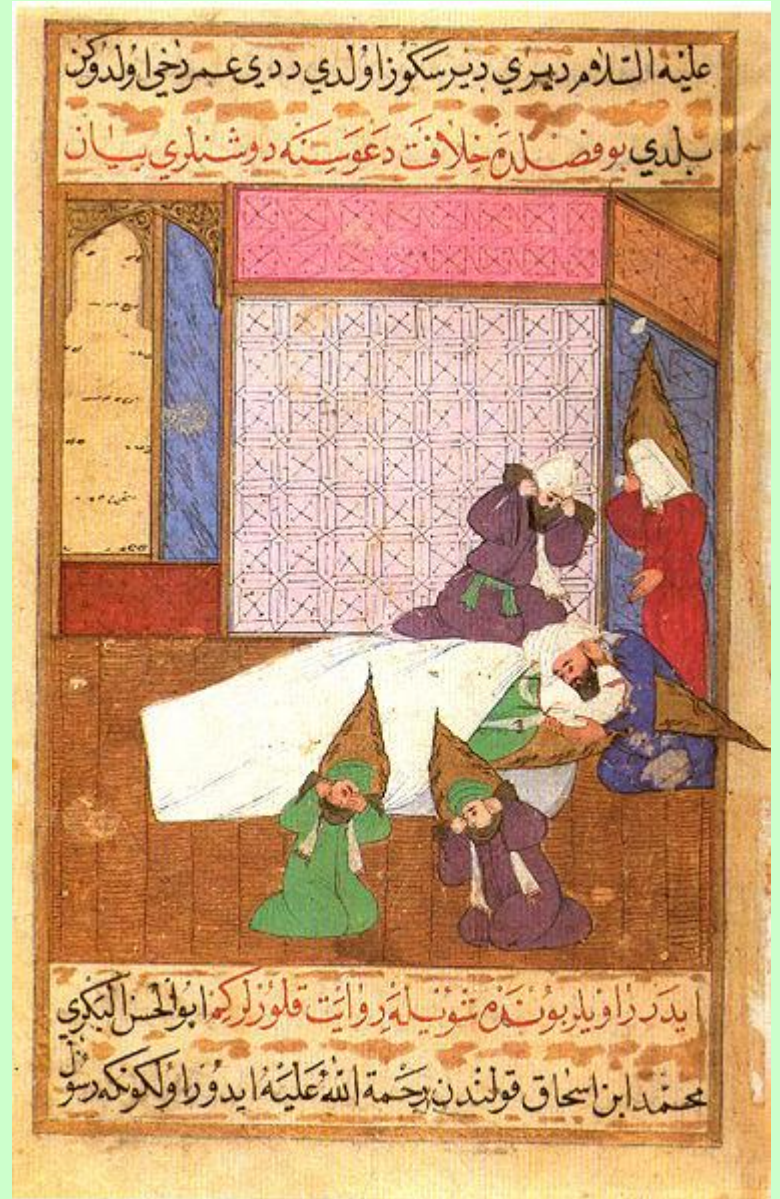
Mahoma convertí els habitants de Medina, i atacà La Meca, conquerint-la el 630 i destruint els antics ídols.

Morí el 632 havent dominat tota Aràbia i havent convertit a la majoria dels seus habitants a la nova religió.

Cova d'Hira, on Mahoma va rebre la revelació de l'arcàngel Gabriel

Mort de Mahoma, el 632, segons un manuscrit otomà del segle XVI

L'Islam

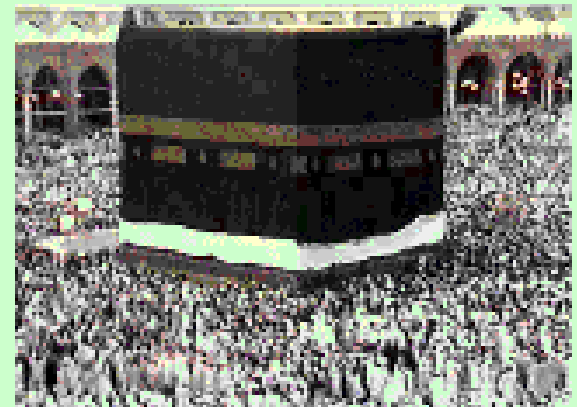
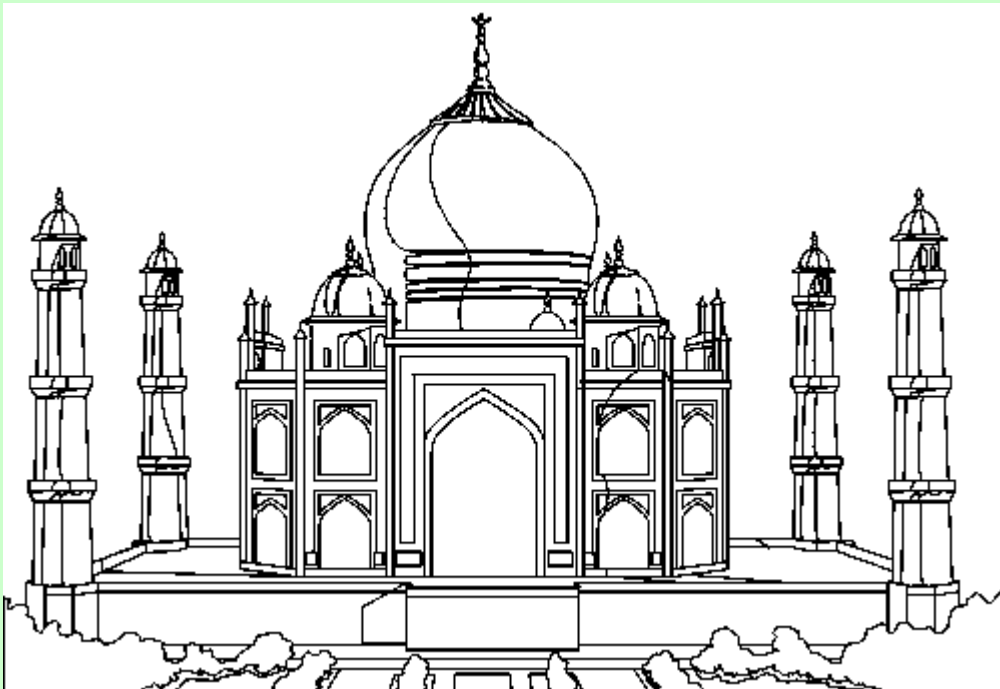
L'Alcorà

Llibre sagrat.
Recull la revelació feta a Mahoma per Al.là. Té 114 sures, dividides en versicles. Dóna les bases religioses i reglamenta vida diària i social.

Monoteisme

Al.là és déu únic i etern. No pot representar-se en imatges, ni Mahoma.

Mahoma és l'últim profeta. Els **imams** dirigeixen l'oració, i els **ulemes** estudien i interpreten els textos sagrats.

L'Islam presenta dues branques principals

Sunisme

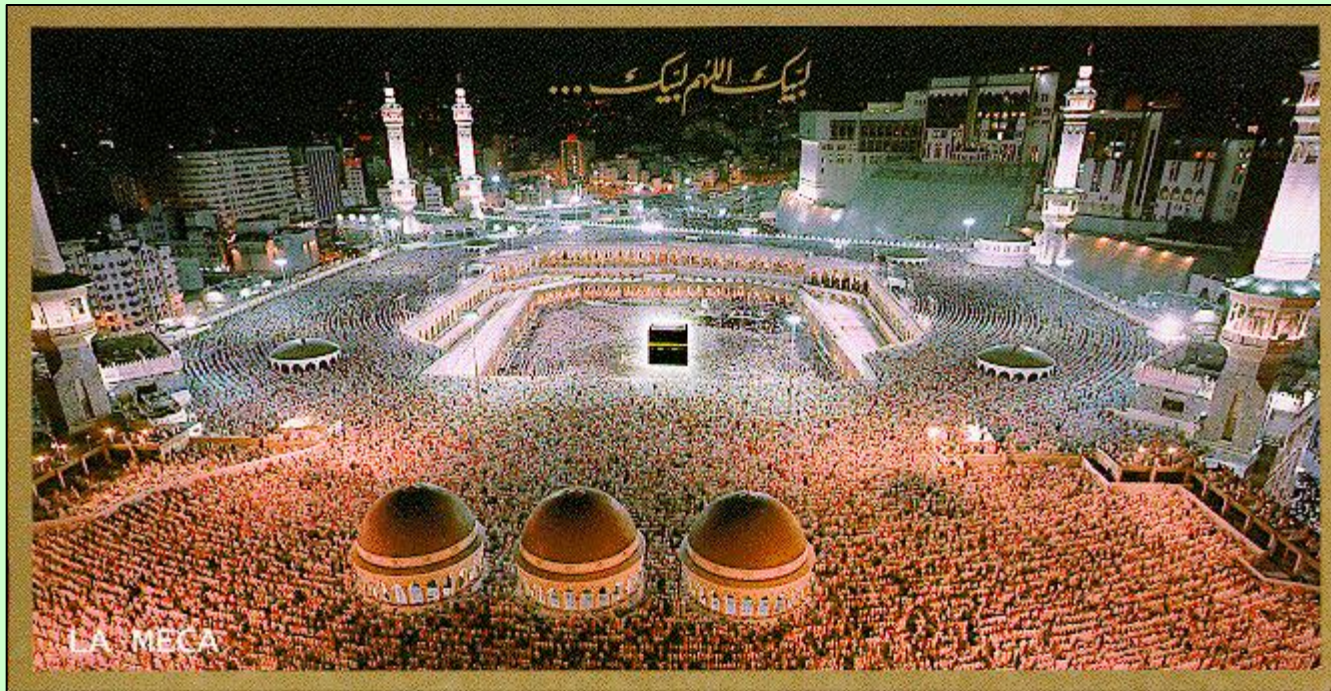
Majoritaris (90%)

Califes autèntics successors de Mahoma, sense tenir compte llaços de sang amb el Profeta. Es basen en l'Alcorà i la Sunna.

Xiisne

Minoritaris (10%)

Els descendents d'**Alí** (cosí i gendre de Mahoma) són els autèntics successors del Profeta. Rebutgen els tres primers califes.

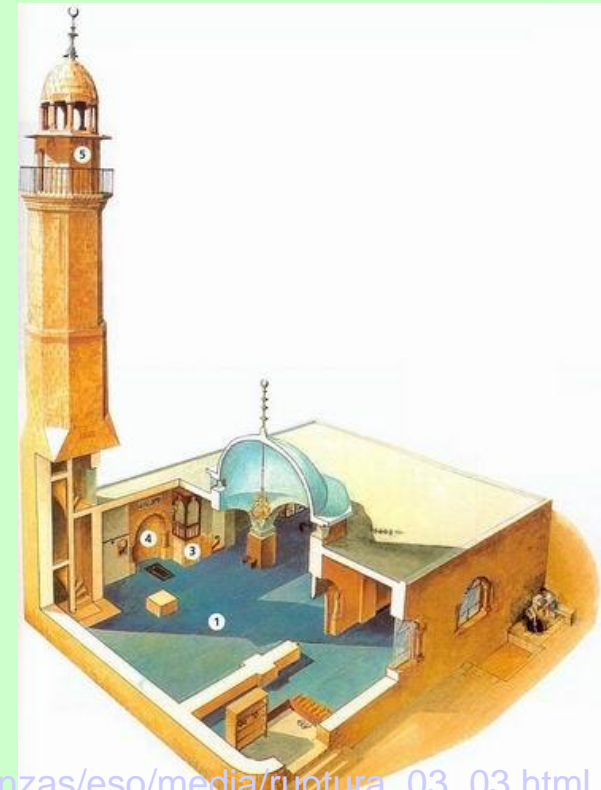

Principals preceptes de l'Islam:

1. Creure en un únic Déu i fer la professió de fe diària (sahada)
2. Resar 5 cops al dia en direcció a La Meca. Els divendres han d'anar a la mesquita.
3. Dejunar el mes del Ramadà des de que surt el sol fins que s'amaga.
4. Fer almoïna als pobres.
5. Peregrinar a La Meca al menys un cop a la vida.

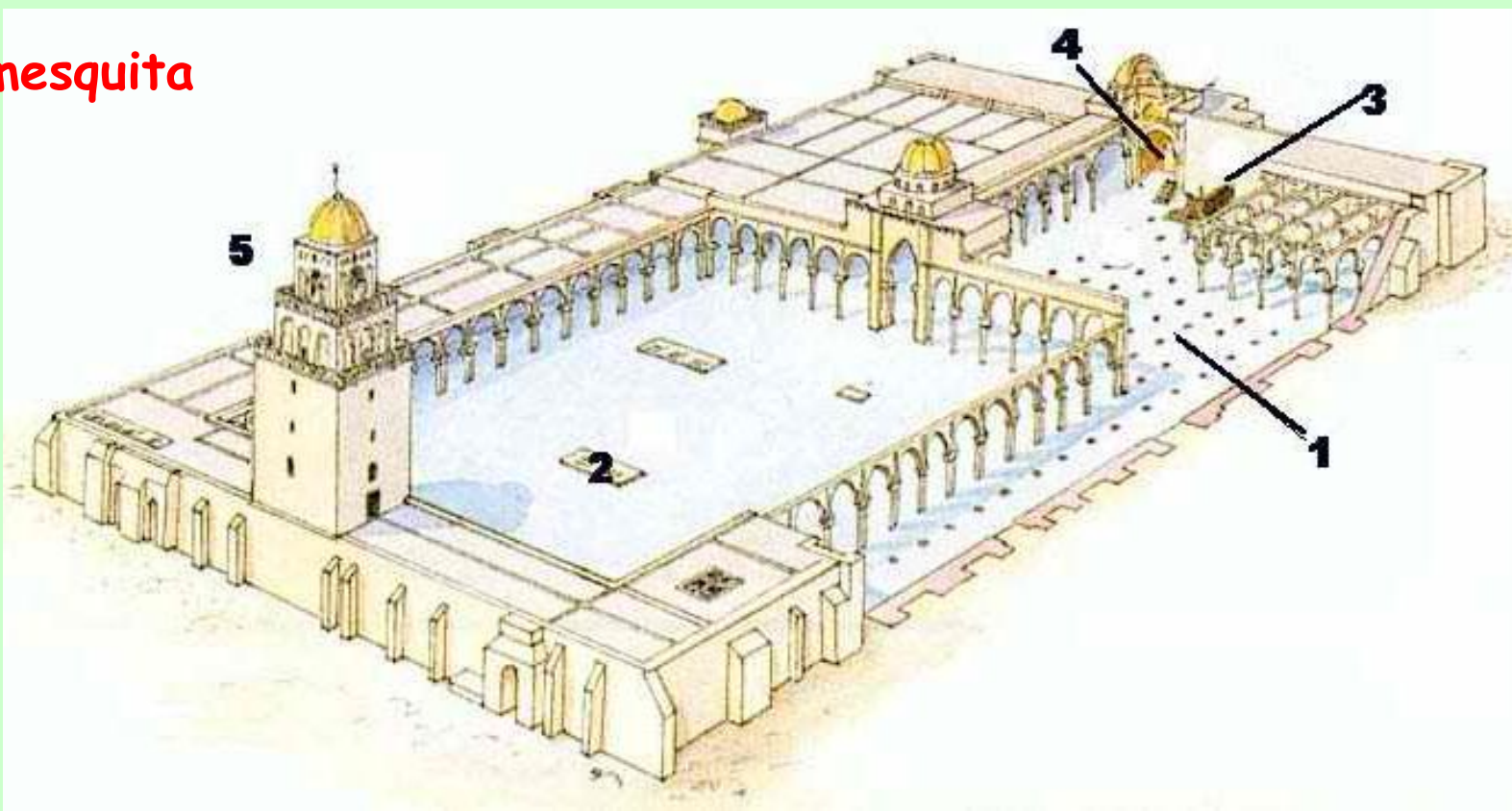
Principis d'organització social, econòmica i política:

- a) El poder només pertany a Déu i l'exerceixen els seus delegats, antigament els califes.
- b) La propietat té caràcter religiós. Déu la té, cal l'almoïna pels més pobres...
- c) La justícia ha de seguir les normes de l'Alcorà. El cadí és el jutge.
- d) L'organització familiar (condició de la dona, la poligàmia...) es regeix per l'Alcorà o les seves interpretacions.

La mesquita

Haram: La sala de oración o haram es la habitación principal de la mezquita; es más ancha que larga. de acuerdo con el ordenamiento de la oración colectiva durante la cual los fieles ocupan filas paralelas mirando en dirección a La Meca. En algunas mezquitas de gran tamaño existe un patio que, llegado el caso, puede acoger a otros fieles que no caben en el interior.

2. **Fuente de las abluciones:** A la entrada de todas las mezquitas hay instaladas fuentes y pilas de agua. Los fieles deben proceder a las abluciones rituales antes de entrar en el recinto del haram.

3. **El minbar:** Es el púlpito sobre el que se sitúa el imán durante la predicación de los viernes. Para otros días u otros menesteres existe otra tribuna diferente.

4. **El mihrab:** Es una hornacina construida en el muro para indicar la dirección a La Meca. Ocupa un lugar destacado, visible desde todo el haram.

5. **El minarete:** La llamada a la oración es pronunciada por el almuédano desde lo alto de esta torre que flanquea todos los edificios religiosos musulmanes.

Expansió de l'Islam

Des de la data en què s'inicia l'hègira (fugida) o *era musulmana* amb Mahoma, fins a la seva expansió màxima, l'Islam va passar per diverses etapes:

Mahoma - l'inici de l'Islam (622 - 632)

Califat perfecte o ortodox 632 - 661)

Califat omeia (661 - 750)

Califat abbàssida (a partir del 750)

La màxima expansió de l'Islam s'aconsegueix amb el **califat omeia**.

Iniciat pel príncep Muawiya, durant aquest període el títol de califa es fa hereditari, i la capital, que era a **Medina**, és trasllada a **Damasc** (Síria).

L'expansió segueix dues direccions:

Per l'oest els musulmans arriben fins a la **península Ibèrica**, i la conquereixen.

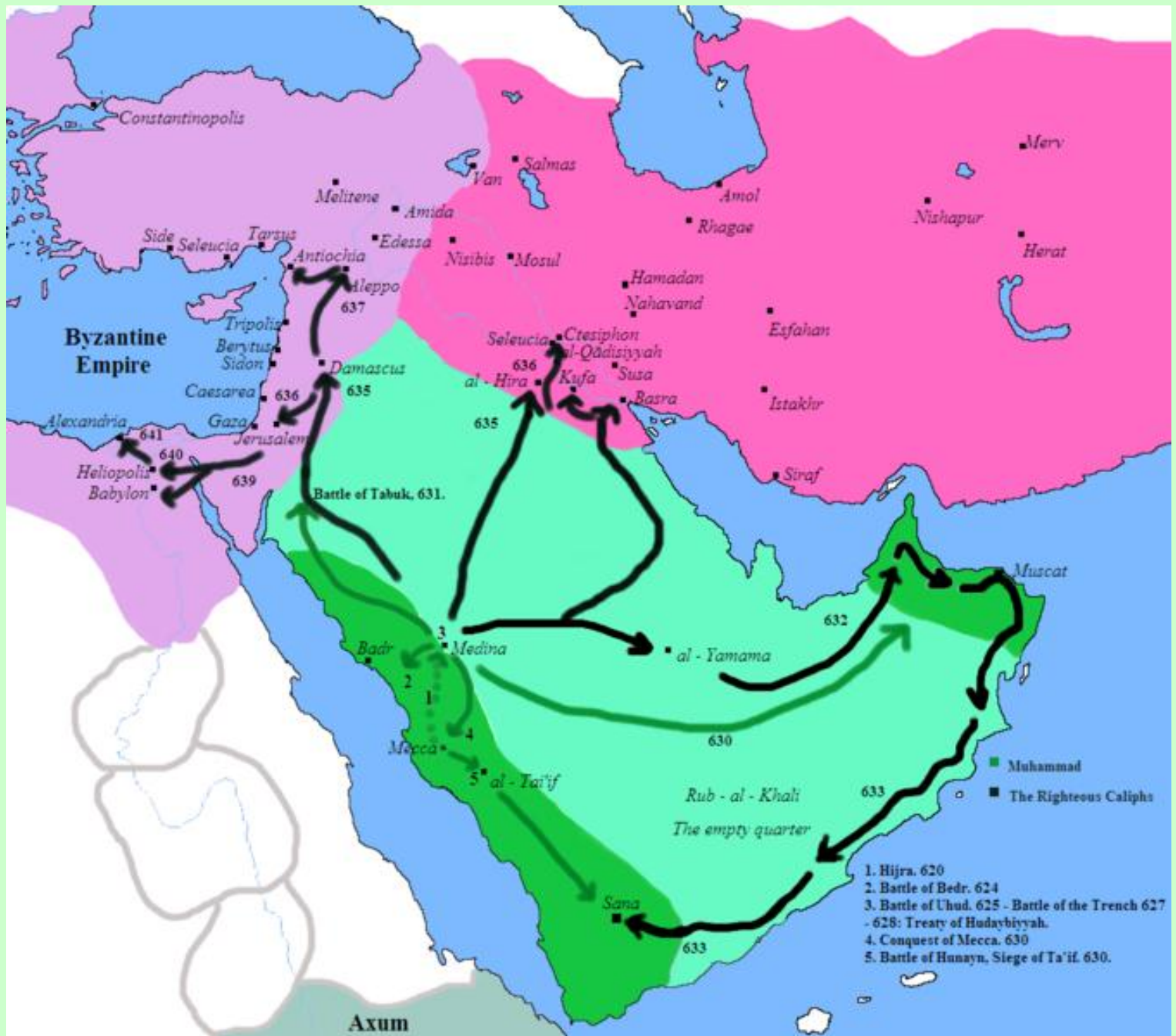
Per l'est van arribar fins a **l'Índia**.

A Occident van ser frenats per Carles Martell a la batalla de **Poitiers** (732), mentre que per l'Orient eren els bizantins els que van aturar el seu avanç a la batalla del Gran Zab (749).

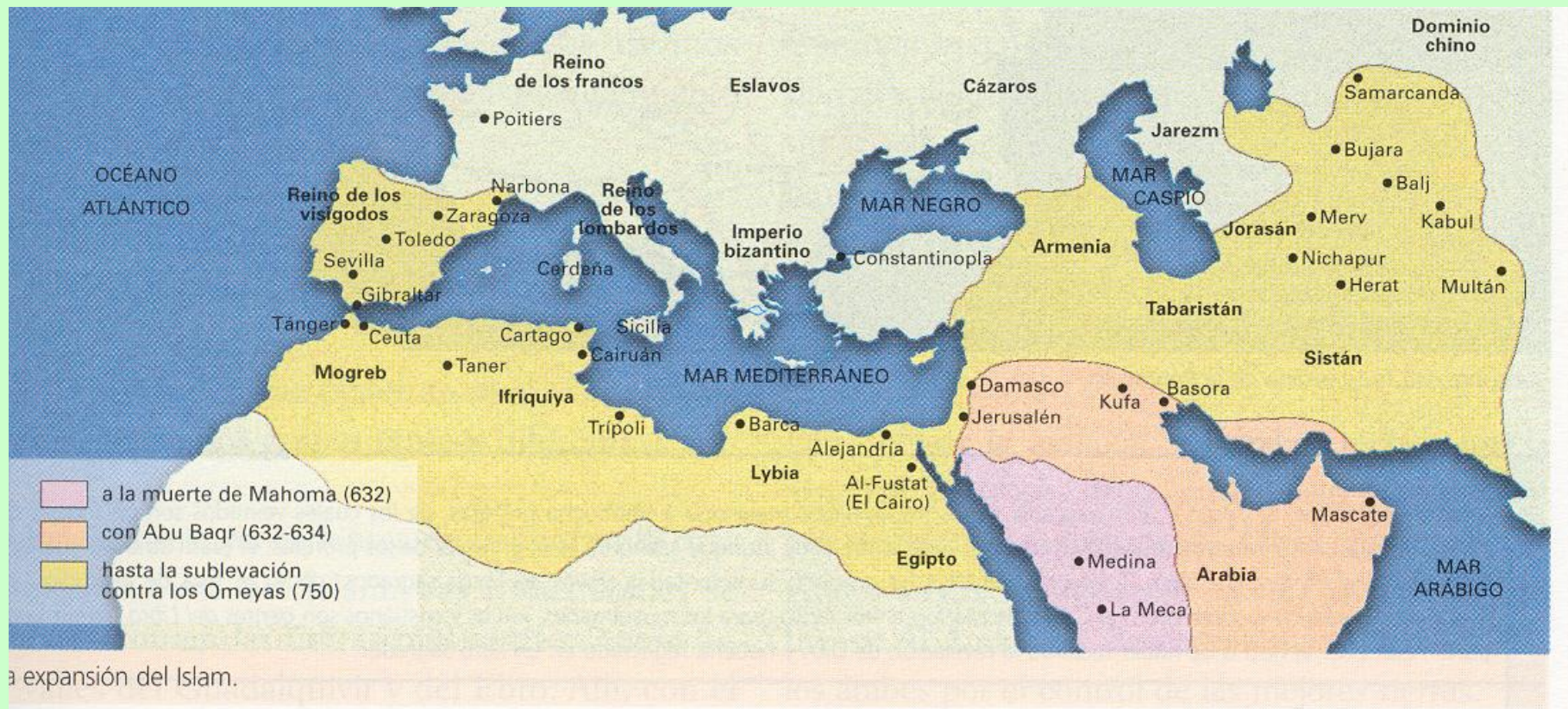
Al final de l'etapa, l'Imperi comprenia: el Turquestan, els països caucàsics, Pèrsia, Mesopotàmia, Síria, Palestina, l'Àsia Menor, Aràbie, Egipte, el nord d'Àfrica i la península Ibèrica.

Expansió de l'Islam

Documental

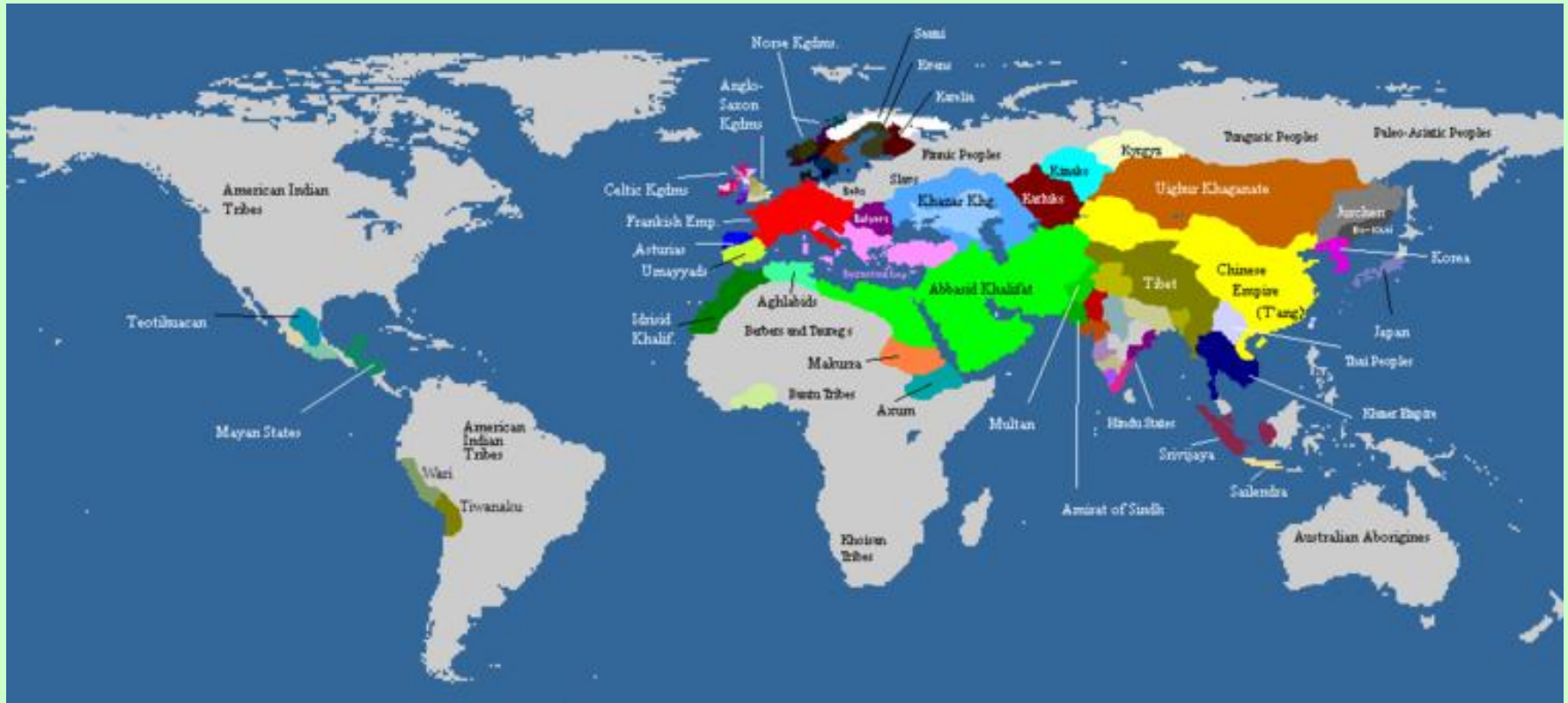

a expansión del Islam.

L'any 750 els **abàssides de Bagdad** van derrotar els omeies i fundaren una nova dinastia califal. L'expansió militar s'aturà, amb excepcions com a l'Índia. A partir del segle IX l'Islam el propagaren navegants i caravaners (Àfrica occ. i oriental, Malàisia, Indonèsia, Filipines, Àsia central, Xina i estepes asiàtiques). Els abassides anaren perdent el control dels territoris, els quals s'anaren independitzant, fins i tot religiosament (Al-Andalus). Al s. XIII els **mongols**, poble islamitzat d'Àsia, imposaren la seva autoritat sobre bona part de terres musulmanes. Posteriorment ho feren els **turcs**, fins el s. XIX.

Califat abbàssida i estats i imperis contemporanis al 820

La integració dels pobles conquerits:

Malgrat que es permetia a cristians i jueus continuar practicant la seva religió (pobles del Llibre), al gaudir els musulmans d'avantatges socials i econòmiques, la major part dels habitants dels territoris conquerits van acabar convertint-se a l'islamisme.

L'Islam a la Península Ibèrica: Al-Andalus

El 711 exercits musulmans procedents del nord d'Àfrica (berebers dirigits per una minoria àrab, amb Tariq i Musa al capdavant) van començar la conquesta de la Hispània visigoda, derrotant al seu últim rei, Roderic, a la batalla del Guadalete. En 7 anys van controlar gairebé tota la Península. La presència musulmana durà 8 segles i marcà profundament les societats hispàniques.

La zona d'Astúries quedà al marge del domini musulmà. Allà s'hi refugiaren alguns nobles i clergues hispanovisigots. La resistència va ser mínima.

Etapes del domini musulmà a la Península Ibèrica:

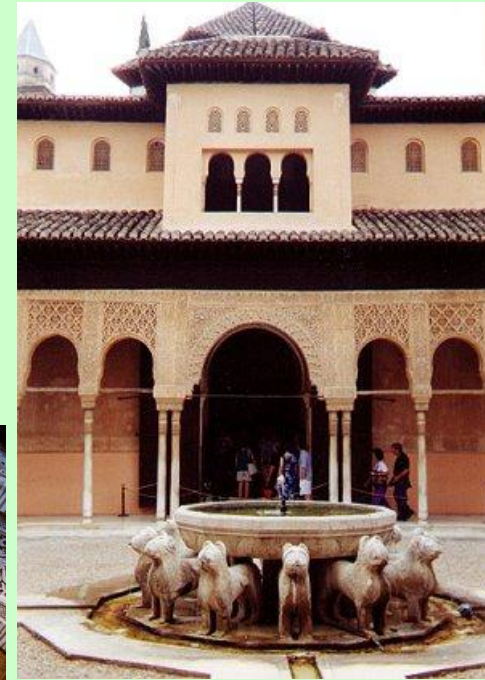
1. **Emirat dependent del califat omeia de Damasc.** Capital a Còrdova, el valí el governava. Arriben fins a Poitiers (França) i són derrotats pels francs el 732.
2. **Emirat independent del califat abàssida de Bagdad,** el qual havia substituït al omeia el 755. Abd-al-Rahman I, príncep omeia, arribà a la Península fugint dels abassides, i es proclamà emir independent. Acceptava però l'autoritat religiosa.
3. **Califat de Còrdova,** proclamat el 929 per Abd-al-Rahman III al fer-se independent religiosament dels califes de Bagdad. Va ser l'època de màxim esplendor del domini musulmà, i durà fins el 1036.
3. **Regnes de taifes,** quan a partir del 1008 la unitat del califat comença a trencar-se. Al 1036 Al-Andalus es dividí en més de 25 regnes o taifes, com ciutats estat. Foren incapaces d'aturar l'avenç dels cristians del nord, els quals, malgrat l'ajut d'almoràvits i almohades (del nord d'Àfrica), al segle XIII havien conquerit gairebé totes les terres musulmanes de la Península.

Regnes de taifes

El regne taifa de Granada fou l'únic que resistí la conquesta cristiana. El governaven reis de la **dinastia nassarita** i comprenia un important territori. Gràcies a les seves amplies costes, que permeteren desenvolupar el comerç, i a una productiva agricultura, va generar grans riqueses, ja que havia de pagar impostos molt alts als reis de Castella.

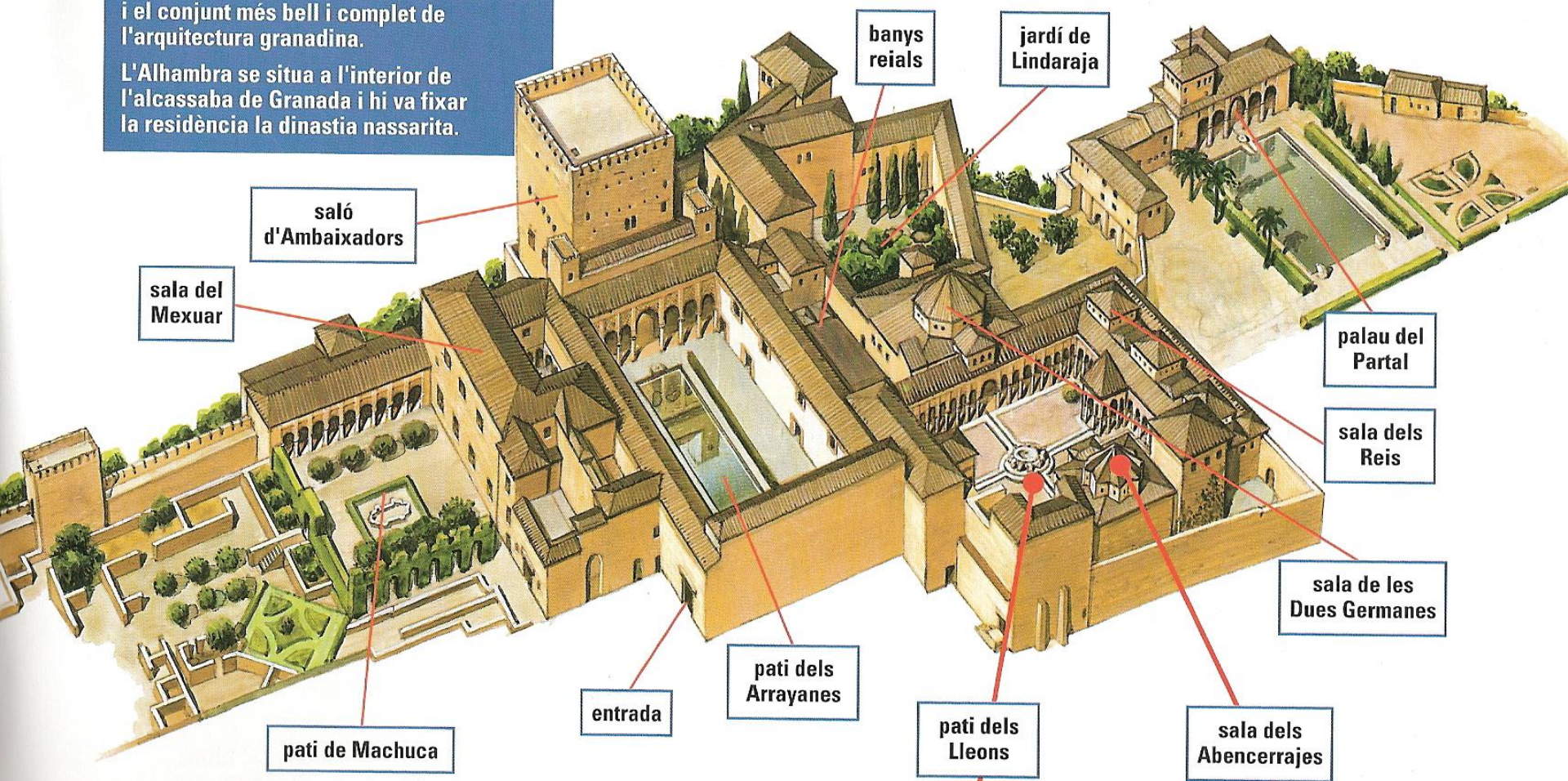

L'ALHAMBRA

L'Alhambra de Granada va ser construïda durant els segles XIV i XV. És el palau més ben conservat de tot el món àrab medieval i el conjunt més bell i complet de l'arquitectura granadina.

L'Alhambra se situa a l'interior de l'alcassaba de Granada i hi va fixar la residència la dinastia nassarita.

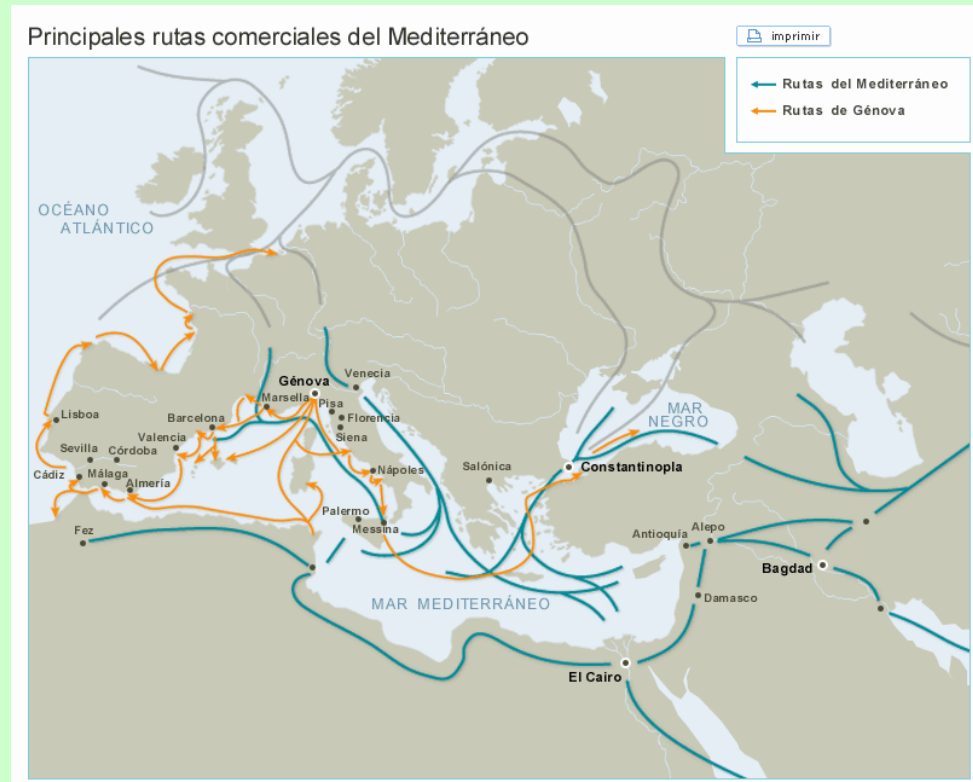

Economia i societat andalusines

Economia: Centre **la ciutat**. Mercats on es venien productes de tot el món musulmà i cristià. També productes del camp i artesans (als **socs**).
Introduïren **el regadiu** (pous, sínies i sèquies), i nous conreus: **arròs i cítrics**.
Comerç molt actiu, tan local com internacional (Àfrica, Europa i Orient).

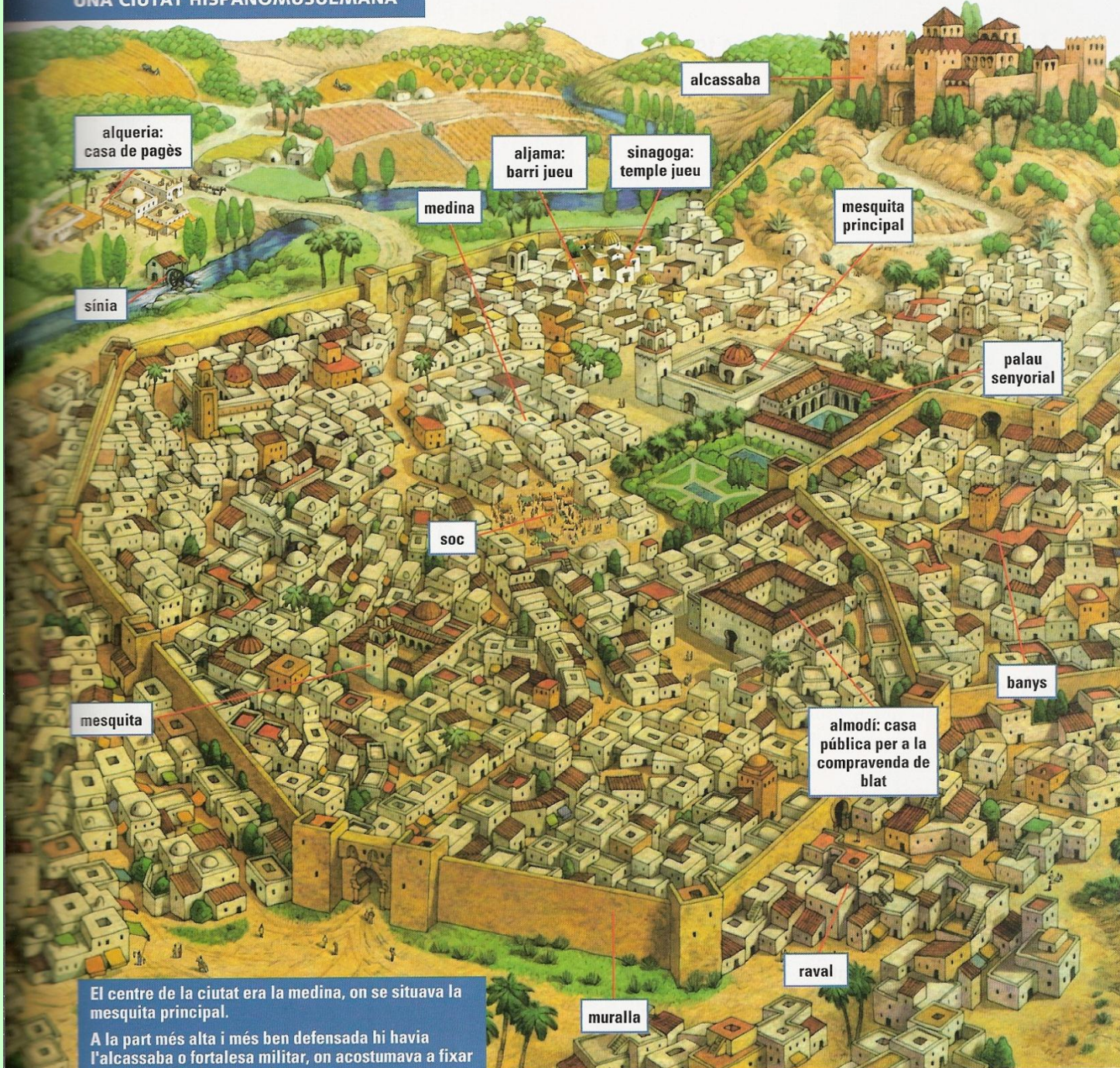

Noria en Abarán (Murcia)

UNA CIUTAT HISPANOMUSULMANA

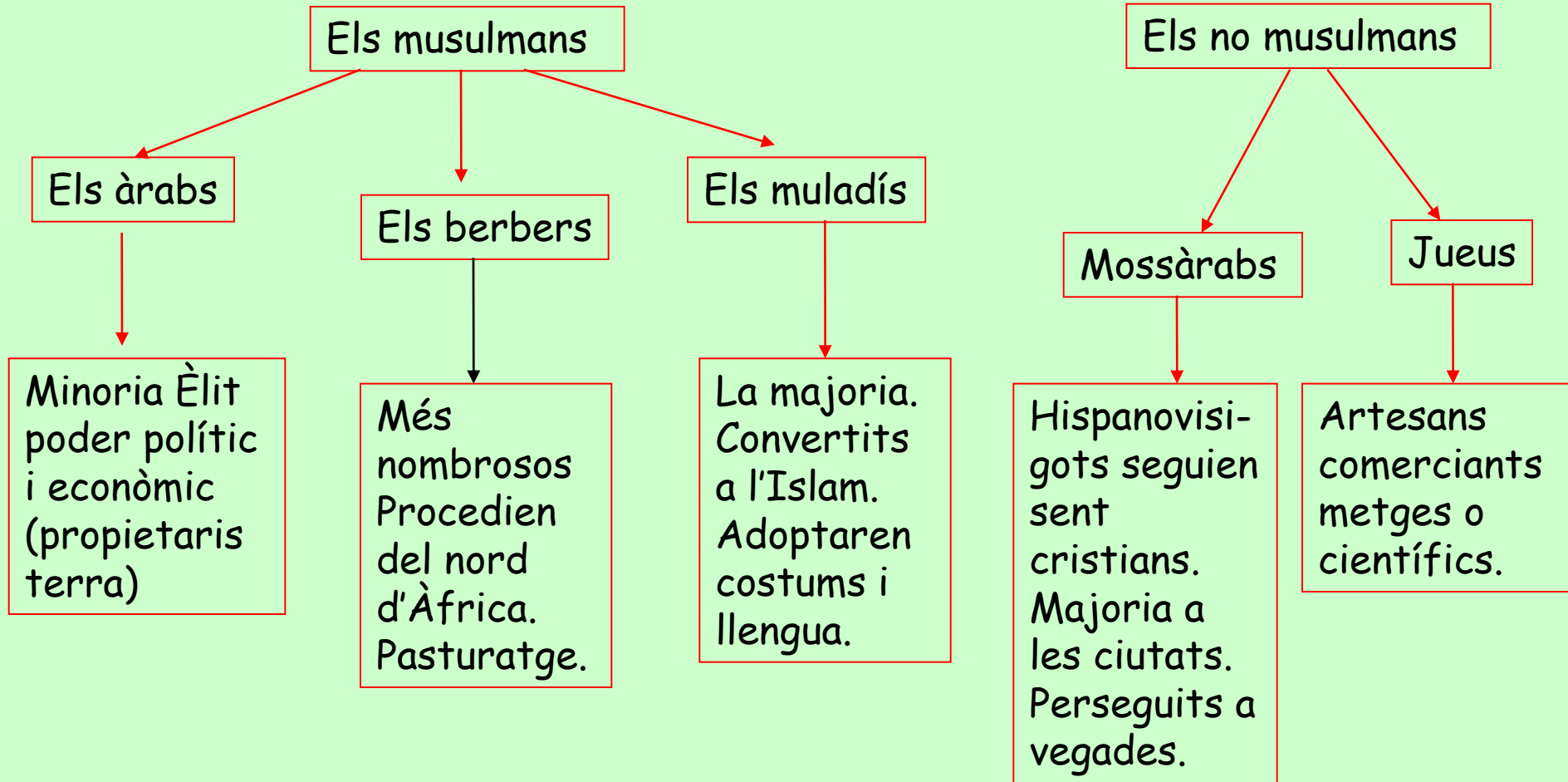

El centre de la ciutat era la medina, on se situava la mesquita principal.

A la part més alta i més ben defensada hi havia l'alcassaba o fortalesa militar, on acostumava a fixar la residència el governador.

L'organització social

La cultura i l'art islàmic

L'esplendor de la cultura islàmica:

Entre els **segles VIII i XII** màxim esplendor, contrastant amb l'endarreriment de l'Europa feudal.

Coneixements fàcilment estesos ja que tots els musulmans coneixien la mateixa llengua, l'àrab.

Uniren coneixements de diferents cultures (grecollatina, persa, índia, egípcia...).

Resultat: cultura rica i variada, on destacaren:

- matemàtiques i ciències aplicades (sistemes hidràulics...)
- medicina i cirurgia (Abu-l-Qasim i Avenzoar)
- astronomia
- agronomia (Ibn Bassal)
- filosofia (Averrois i Maimònides)

Maimònides

Avenzoar (ibn Zuhr)

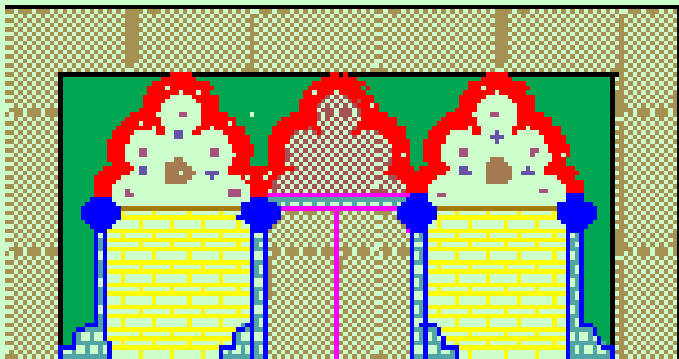
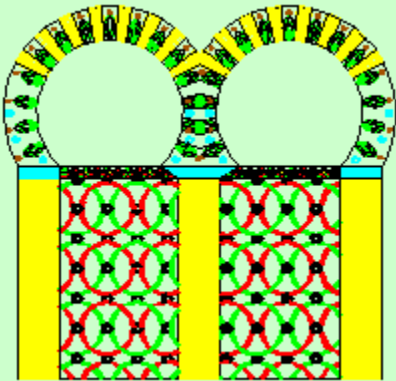
Averrois

L'art islàmic

Ofereix una gran diversitat, per les múltiples influències que va rebre.

Característiques generals:

-Eclecticisme: adoptà elements bizantins (motius decoratius com els traçats epigràfics o de línia geomètrica), cristians (arcs lobulats de ferradura i de mig punt), etc.

-Decoració caligràfica, important per la prohibició expressa de representar persones i animals.

-Diferències artístiques segons les zones i les èpoques, que fan que sigui un art poc homogeni.

Decoració caligràfica de la mesquita de Còrdova, i columna romana de la mateixa mesquita

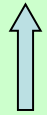
Característiques arquitectòniques:

1. Més preocupació pels interiors que pels exteriors.
2. Sistema constructiu voltat.
3. Edificis harmonitzen amb el paisatge, poca alçada.
4. Reutilitzen capitells i columnes clàssics. Capitells propis molt variats i rics en decoració.
5. Cúpules molt variades.
6. Materials més usats: maó, guix, fusta (sostres) i pedra.

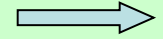

Les principals construccions

La mesquita

El palau

Palau de l'Aljafería, de Saragossa

Sala d'oracions i mihrab de la mesquita de Còrdova

Mesquita d'
Omar (La
Roca) de
Jerusalem

